

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

65. Quomodo contemplatiuus debeat habere Dei cognitionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

eas ardentiori amore Deo adhæreat. Si igitur magis placet ei quod pro tunc ei famulemur, sine huiusmodi consolationibus, illud idem debet nobis placere & debemus dicere:

O Domine Deus meus omnipotens, optime per te mecum agitur, si præmium meum à te referretur mihi in alia vita: hoc vnum suppliciter oro, vt mihi ita non irascaris, quod tuam amittam gratiam de cætero fiat voluntas tua.

Si vero quisquam nostrum optatam deuotionem fuerit affecutus, sollicitus sit, vt omnipotenti Deo gratias referat, orans instantius, vt opus plantationis suæ in eo cœptum augmentet, & confirmet: ita quod tale quid hic non conferat ei vt præmium, sed in futurum referret ei præbendam integram.

*QUALIS SIT COGNITIO, QUAM
contemplatiuus hic habet de Deo.*

CAPVT LXV.

Sufficere debet viro contemplatiuo, quod clare se speret videre Deum in patria: in presenti autem exilio sufficiat ei credere eum esse suum creatorem, redemptorem, gubernatorem, & remuneratorem: & sic de aliis dignitatibus, de quibus, per fidem certi sumus. nec appetat hic videre clarè diuinam naturam.

Quocirca aduertere debet contemplatiuus quòd secundum diuinum Dionysium quatumcunq; contemplatur alte Deum, & videatur sibi aliqua noua intueri, si tale quod quod cernit, quomocunq; videtur esse simile alicui rei huius mundi, proculdubio credat se non clara visione
vide

videre Deum: & idem iudicium est de Angelis. Deus namq; non est mole magnus, nec aliquo colore affectus, puta albo, nigro, rufo, flauo, aut caruleo, neq; Angelus. Verum est tamen, quòd bene cognoscitur Deus hic per alium modum verbis vel scriptis inexplicabilem: nisi quòd illi qui Deum sic cognoscunt sciunt quòd vident: sentientes in anima sua quasi quendam dulcorrem, repletionem, saporem, seu melodiam, quæ sentimenta nullatenus explicari valent. Quippe quemadmodum intra nos aliquando sentimus bene ipsum amorem, vel gaudium quo afficimur, tamen non possumus dicere quòd sint rotunda aut quadrata, seu alba vel nigra, vel alicuius alterius coloris, eo quòd non sunt corporea: ita nemo posset huiusmodi spiritualia sentimèta alteri exponere, si ea in se non prægustasset.

Non tamen dico quòd non posset de Deo etiam hic concipi quid sit, quantum ad assumptam humanitatem: quia bene possumus imaginari quare nostram assumpserit naturam. Et sic quòd de Deo prædiximus, intelligendum est quantum ad diuinam naturam.

Et si anima esset multum assuefacta in assidua contemplatione per fortem & iugem meditationem, facile eleuaretur supra se, & inueniret ibi pulchras contemplationes sine numero, & esset ei quasi quidam portus, & refugium contra vniuersas tribulationes & fluctuationes, & amaritudines huius maris tam spatiosi, id est, huius mundi.

QVO.